

Επιστολή του Άρη Βελουχιώτη προς τα μέλη της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε.

Αγαπητοί σύντροφοι,

Με το σημειώμά μου τούτο θα προσπαθήσω να τραβήξω την προσοχή σας στα πιο κάτω.

1. Όπως πιστεύω, θα έχετε πειστεί και εσείς τώρα πως οι Έλληνες αντιδραστικοί και οι Άγγλοι κατακτητές δεν έχουν καμιά πρόθεση να εφαρμόσουν έστω κι αυτή την ετεροβαρή, επιζήμια στα συμφέροντα του λαού μας και μη δίδουσα καμιά εγγύηση –ομολογία δική σας – για το σεβασμό των ελευθεριών του λαού μας, συμφωνία της Βάρκιζας. Οι παραβάσεις είναι καθημερινές και σοβαρές. Τις ξέρετε εσείς καλύτερα και δεν συντρέχει κανένας λόγος να τις απαριθμήσω.

2. Αν δεν σας ήταν εύκολο να γνωρίζετε προοπτικά τις προθέσεις της ελληνικής αντίδρασης και των Άγγλων εχθρών της Ελλάδας, τώρα, θέλω να πιστεύω πως πρέπει να μπορείτε να τις βλέπετε. Πρόθεσή τους είναι: όχι να συμβάλουν σε προσπάθεια για ομαλή εξέλιξη της πολιτικής ζωής του τόπου, ή έστω να ανεχθούν απλώς τη δική σας προσπάθεια προς την τέτοια κατεύθυνση, αντίθετα, να οργανώσουν και να διεξαγάγουν με πλεονεκτικές γι' αυτούς συνθήκες τον εμφύλιο πόλεμο μ' όλα τα μέσα.

3. Η διάσκεψη και συμφωνία της Γιάλτας δεν πρέπει να έχετε καμιά αυταπάτη πως είναι δυνατό να επιδράσει σε τόσο μεγάλο βαθμό, ώστε να στρέψει το τιμόνι της χώρας που αφήσατε να κρατούν γερά στα χέρια τους οι Άγγλοι. Η Σοβιετική Ένωση, όπως πρέπει να σας είναι γνωστό, δεν μπορεί να κάνει «ελληνική» πολιτική ώστε να επέμβει ενεργά στο ελληνικό δράμα. Γιατί δεν κάνει ούτε Σέρβικη, ούτε Βουλγάρικη, ούτε Ρώσικη ακόμα πολιτική. Κάνει πολιτική παγκόσμιας επανάστασης, και δεν είναι διατεθειμένη ούτε κατ' ελάχιστο να την διακινδυνεύσει για το μικρό αυτό ποσοστό της ανθρωπότητας που λέγονται Έλληνες, που οι ίδιοι –δια των ηγετών τους- οδηγήθηκαν στη νέα σκλαβιά και που στο κάτω κάτω, αργά ή γρήγορα, μετά την πλήρη νίκη της πολιτικής της παγκόσμιας επανάστασης της Σ.Ε. δεν μπορεί παρά να είναι στο πλευρό του σοσιαλισμού.

4. Η Σ.Ε. θα μπορούσε να επέμβει «ενεργότερα», όπως, δεν αποκλείεται, κι αυτή η Αμερική, αν εμείς –εσείς δηλαδή- ήσασταν ικανοί να δημιουργήσετε στην Ελλάδα διαφορετική κατάσταση, ανάλογη περίπου με την της Γιουγκοσλαβίας και ίσως και καλύτερη, με μια ορθή και συνεπή πολιτική και όχι γεμάτη «αριστερά» και δεξιά ομορτυνιστικά λάθη στα βασικότερα προβλήματα της χώρας. Οι δυνατότητες υπήρχαν όλες για μια τέτοια πολιτική και για δημιουργία μιας τέτοιας διαφορετικής κατάστασης στη χώρα μας. Και όποιος δεν το βλέπει και δεν παραδέχεται αυτό πρέπει να είναι ή μαρξιστικά αγράμματος ή ... τι να πω.

Μπορεί όπως μου παρήγγειλε ρητά ο σ. Γιάννης (Γιάννης Ιωαννίδης), διά του σ. Ζήση (Ζήσης Ζωγράφος), να υπάρχει «σαφής παραίνεση» των Ρώσων συντρόφων προς το ΚΚΕ για το κλείσιμο της συμφωνίας της Βάρκιζας. Όμως αυτό δεν αλλάζει τίποτα. Μετά τη σωρεία των σοβαρών ομορτυνιστικών τακτικών λαθών από των αρχών του 1943 στη διεύθυνση του αγώνος από μέρους σας και το εγκληματικό επιστέγασμά τους, τη μάχη των Αθηνών, έχασαν την εμπιστοσύνη τους κι αναγκάστηκαν, για να μην οδηγήσετε τη χώρα και το λαό της σε μεγαλύτερες καταστροφές, να σας «συμβουλέψουν» να υποχωρήσετε και να κλείσετε τη συμφωνία της Βάρκιζας. Τις απόψεις του Γενικού Στρατηγείου του ΕΛΑΣ για

τις δυνατότητες συνέχισης του αγώνα είμαι σίγουρος ότι δεν τις είπατε πουθενά και συνεπώς δεν γνώριζαν οι Ρώσοι σύντροφοι αν μπορούσε και σε ποιες δυνάμεις να βασιστεί μια άλλη πολιτική.

5. Το ΕΑΜ ως το Λίβανο ακολουθούσε ανιούσα γραμμή ανάπτυξης. Από εκεί κι ύστερα πήρε την κάτω βόλτα. Από τη «μάχη της Αθήνας» κι ύστερα και την ήττα και, πολύ περισσότερο, μετά τη συμφωνία της Βάρκιζας, χάνει σε επιρροή ραγδαία. Προβλέπω ως το δημοψήφισμα και τις εκλογές και πιθανή διάσπασή του.

6. Το ΚΚΕ έχασε από την αίγλη του και τη δύναμη συγκέντρωσης και μέσα στο ΕΑΜ και μέσα στο λαό. Ακόμα έχασε σε στενούς οπαδούς του και σε μέλη του. Τις στατιστικές εσείς τις κρατάτε και είμαι βέβαιος πως θα έχετε διαπιστώσει ήδη σημαντικό ποσοστό διαρροής. Προοπτική μου είναι ότι αυτό το ποσοστό θα δυναμώσει πολύ.

7. Η «διαφώτιση» του λαού, των οπαδών του ΕΑΜ και των οπαδών και μελών του ΚΚΕ επί της «αναγκαιότητας» της πολιτικής της Βάρκιζας είναι αστεία κυριολεκτικά και κανένα μέλος του ΚΚΕ δεν την πιστεύει. Μα και τι διαφώτιση να γίνει; Κατά ποιο ταχυδακτυλουργικό τρόπο θα μπορούσε το άσπρο να γίνει μαύρο; Αφήνω τους οπαδούς του ΕΑΜ και του ΚΚΕ, δεν υπάρχει κανένα μέλος απλό, γραμματέας βάσης, αχτιδικός ή περιφερειακός, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων στους τελευταίους αυτούς, που η δύναμη της συνήθειας και η ρουτίνα δεν τους αφήνει να δούνε, που να μην έρχεται να με συναντήσει με λαχτάρα σε κάθε χωριό που περνάω και να μου ρίχνει βροχή τα ερωτήματα:

Γιατί το κάνατε αυτό; Για πού πάμε, γιατί χύσαμε το αίμα μας και κάψαμε τα σπίτια μας επί τρία χρόνια; Γιατί μας παραδίνετε αμαχητί; Τι θα κάνουμε τώρα; Πού είναι η λαϊκή μας δικαιοσύνη και η αυτοδιοίκηση; Γιατί και πάλι θα μας χαρακτηρίζουν το βιος μας ως λαθραίο και θα ξαναπληρώνουμε 2.000 δραχμές για ένα τσιγάρο χωριάτικο καπνό με εφημερίδα; Τι θα κάνουμε με τους εθνοφύλακες – μπουραντάδες που άρχισαν τις έρευνες, τους ξυλοδαρμούς, τις απαγορεύσεις συγκεντρώσεων, συνελεύσεων κλπ; Τι θα κάνουμε με την αντίδραση των χωριών μας που σήκωσε κεφάλι και μας απειλεί ανοιχτά ότι θα μας σφάξουν όλους; Με τι να προστατευθούμε; Με τον «εθνικό στρατό»; Μα πώς θα γίνει τέτοιος, αφού εμάς δεν μας δέχονται χαρακτηρίζοντάς μας ανίκανους οι επιτροπές με χίλιες ψεύτικες δικαιολογίες; Δεν το βλέπετε πως στην περιοχή Καρδίτσας από την κλάση του 1939 δεν πήραν ούτε 20% από τους αμαρκάριστους ως δικούς των; Όλα αυτά θα ήταν ένας σίφουνας ενάντια σας, αν εγώ για να αποφύγω διασπάσεις κλπ δεν έκανα την πρόταση να πάω έξω και να θέσω τις απόψεις μου, μη τυχόν και λυθεί κομματικά το ζήτημα, κι έβγαζα από τα χωριά τους τούς 200 και πλέον αντάρτες που είχα καταγράψει στο βουνό και άρχιζα τον πόλεμο.

8. Παντού οι οργανώσεις είχαν μουδιάσει. Η αντίδραση είχε σηκώσει κεφάλι. Το πέρασμά μας δημιουργεί ρίγη συγκινήσεως και ενθουσιασμού και οι γυναίκες ακόμα βγαίνουν και μας καλωσορίζουν, μας εύχονται «καλή επιτυχία και καλή λευτεριά από το νέο κατακτητή». Η αντίδραση κρύβεται. Πολλοί φεύγουν για τις πόλεις. Το ξεκαθάρισμα ΕΔΕΣιτών στην Ευρυτανία, που είχαν έλθει με ρητή εντολή να οργανώσουν εκεί ένοπλες ομάδες αντίδρασης, επικροτήθηκε από όλους. Θα ξεκαθάριζα και την ομάδα του Π. Μελιά (Ευρυτανία – Λεπιανά) και την ομάδα Σούρλα σε μια εβδομάδα, αν δεν ερχόταν ο αντιπρόσωπός σας. Στους κομματικούς των χωριών λέμε ότι για ειδικούς λόγους δεν πρέπει να εμφανιστούμε.

Περπατάμε όλη νύχτα και κρυβόμαστε την ημέρα για να φανούμε συνεπείς σ' ό,τι συμφωνήσαμε με σας. Μα οι κομματικοί επιμένουν και με τρόπο το διαλαλούν οι ίδιοι στους χωριανούς τους: «Ξαναβγήκαν αντάρτες μας. Σε λίγο θα βγούμε και πάλι όλοι, ο Άρης μας

είναι εδώ μη φοβάστε. Ξέρει αυτός και θα νικήσουμε και πάλι Έλληνες αντιδραστικούς και Άγγλους κατακτητές».

9. Εσείς δεν τα βλέπετε όλα αυτά. Έχετε απομονωθεί από τη λαϊκή μάζα και έχετε χάσει τον παλμό της. Συνέλθετε έστω και τώρα. Δεν είναι αργά. Αργότερα σίγουρα θα είναι πολύ αργά και θα χρειαστούν τεράστιες θυσίες σε κόπους και σε αίμα για ν' αρχίσει κάτι σοβαρό. Μην αφήνετε να θρονιαστεί η αντίδραση οριστικά. Μην πιστεύετε ότι η «εθνοφυλακή» είναι πραγματικά εθνικός στρατός και μην βάζετε τον κόσμο να τους δέχεται τους Μπουραντάδες ως «παιδιά του λαού», ενώ αυτοί τους δέρνουν. Μην κάνετε το έγκλημα να επιτρέψετε στην εθνοφυλακή να εγκατασταθεί παντού και να παίξει το ρόλο της παλιάς χωροφυλακής.

10. Μην αυταπατάστε ότι τα όπλα που κρύψαμε θα μπορέσετε αργότερα να τα χρησιμοποιήσετε. Όχι! Θα τα βρουν σε λίγο οι εθνοφύλακες, χρησιμοποιήστε τα –έστω και μέρος τους- από τώρα. Βγάλτε από τώρα, έστω και λίγους αντάρτες, έστω από μια ομάδα σε κάθε επαρχία. Μην τη χρωματίζετε ως δική σας ή ως συνέχεια του ΕΛΑΣ. Αφήστε την καμουφλαρισμένη, αφού δεν καταλαβαίνετε ότι πρέπει να ξαναπάρει τα όπλα ο ΕΛΑΣ. Δε θέλετε εμένα επικεφαλής τους; Βρείτε έναν άλλον. Πάντως μην κάνετε το έγκλημα να αργείτε. Ενεργήστε σύντομα και δραστήρια.

11. Εγώ συνεχίζω το ταξίδι για το Ηπειρωτικό Γραφείο και από εκεί για έξω. Όμως με κάποια επιβράδυνση γιατί κινούμαστε όπως ξέρετε και λέω και πιο πάνω. Επί όλων των ανωτέρω ελπίζω να έχω γραπτή απάντησή σας με έκτακτο σύνδεσμο ώσπου να φτάσω στο Ηπειρωτικό Γραφείο. Εύχομαι να σκεφτείτε ώριμα έστω και την τελευταία στιγμή.

Εν πορεία, 24/3/45,

Συντροφικά

Άρης Βελουχιώτης